

RAAD VAN STATE afdeling Wetgeving

advies 68.241/3
van 3 december 2020

over

een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige
Gemeenschap ‘zur Abänderung des Erlasses der Regierung vom
20. Juni 2017 über die Mobilitätshilfen’

Op 3 november 2020 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Gezondheid en Sociale Aangelegenheden, Ruimtelijke Ordening en Huisvesting van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap ‘zur Abänderung des Erlasses der Regierung vom 20. Juni 2017 über die Mobilitätshilfen’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 24 november 2020. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraad, voorzitter, Pierre BARRA en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 3 december 2020.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap strekt ertoe verschillende wijzigingen aan te brengen in het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 20 juni 2017 ‘über die Mobilitätshilfen’.

Een aantal van die wijzigingen heeft betrekking op de vereenvoudiging van een aantal procedures die worden toegepast bij de toekenning van mobiliteitshulpmiddelen door de “Dienststelle der Deutschsprachigen Gemeinschaft für selbstbestimmtes Leben” (hierna: de Dienst). Ze kunnen als volgt worden samengevat:

- De tussenkomst van het multidisciplinair team in de verschillende procedures wordt beperkt tot de gevallen waarin een negatieve aanbeveling of een negatief advies werd verleend (artikelen 3, 6 (ontworpen artikel 14, § 3), 11, 12 en 15 (ontworpen artikel 29.3, § 5) van het ontwerp). Dat noopt voorts tot een aantal technische aanpassingen (artikelen 7, 3°, 13, 14, 2°, en 18).
- Er wordt een vereenvoudigde verstrekkingprocedure ingevoerd voor de gesubsidieerde aankoop of uitlening van modulaire en multipositionele rolstoelen; daartoe wordt een nieuwe onderafdeling ingevoegd in afdeling 3 (“Verstrekking van aanpasbare hulpmiddelen”) van hoofdstuk 2 van het voormelde besluit (artikel 15). Ook dat noopt tot een aantal technische aanpassingen (artikelen 2, 2° en 3°, 8 en 9).
- In de bestaande procedures (en in de nieuwe procedures) worden beslissingen niet langer bezorgd bij een aangetekende brief maar enkel louter schriftelijk (artikelen 7, 2°, 14, 1°, 15 (ontworpen artikel 29.3, § 4) en 19).

Daarnaast wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om twee terminologische wijzigingen door te voeren in het voormelde besluit, namelijk de vervanging van het begrip “Alten- und Altenpflegewohnheim” door het begrip “Wohn- und Pflegezentrum für Senioren” (artikelen 1, 2, 1°, 20 tot 25, 27, 1°, en 28 tot 30), met het doel de regeling af te stemmen op de terminologie die wordt gebruikt in het decreet van 13 december 2018 ‘über die Angebote für Senioren und Personen mit Unterstützungsbedarf sowie über die Palliativpflege’, en de vervanging van het begrip “Case Manager” door het begrip “Ergotherapeut” (artikelen 2, 2°, 4, 5, 7, 1° en 4°, 11, 15 en 17).

Ten slotte wordt de inhoud van de artikelen 35 en 36 van het voormelde besluit omgewisseld (artikelen 17 en 18).

RECHTSGROND

3. Het ontworpen besluit vindt in beginsel rechtsgrond in de bepalingen die worden vermeld in het eerste en het tweede lid van de aanhef, met dien verstande dat moet worden verwezen naar artikel 59, derde (niet: tweede) lid, van het decreet van 13 december 2018.

De bepalingen die worden gewijzigd bij de artikelen 20 tot 26 en 30 van het ontworpen besluit kunnen evenwel niet beschouwd worden als nadere regels met betrekking tot de subsidiëring voor de aankoop, de uitlening en het onderhoud van standaardhulpmiddelen in de zin van artikel 59, tweede en derde lid, van het decreet van 13 december 2018.¹ Evenmin zijn ze geconcipeerd als erkenningsvoorwaarden voor het betrokken woonzorgcentrum voor ouderen. Voor die bepalingen kan wel worden gesteund op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap,² gelet op de louter terminologische aard van de aanpassingen die ermee worden doorgevoerd.

ALGEMENE OPMERKING

4. Het ontworpen artikel 14, § 3, zesde lid, (artikel 6 van het ontwerp) bepaalt dat wanneer geen beslissing wordt genomen door het multidisciplinair team binnen vijftien werkdagen over een negatieve aanbeveling van de ergotherapeut, deze aanbeveling als goedgekeurd wordt beschouwd. Het ontworpen artikel 25, vijfde lid, (artikel 12 van het ontwerp) schrijft voor dat wanneer geen beslissing wordt genomen door het multidisciplinair team binnen vijftien werkdagen over het negatieve deskundigenadvies, dat deskundigenadvies als goedgekeurd wordt beschouwd. Dat laatste is ook het geval voor het ontworpen artikel 29.3, § 5, (artikel 15 van het ontwerp), in zoverre deze bepaling het ontworpen artikel 25 van toepassing verklaart. Aldus wordt een beroep gedaan op het procedé van de stilzwijgende (afwijzende) beslissing.

De Raad van State heeft er al meermaals op gewezen dat aan een stilzwijgende besluitvorming een aantal nadelen zijn verbonden. Zo is een dergelijk procedé in de eerste plaats niet bevorderlijk voor de rechtszekerheid, al was het maar omdat een schriftelijke beslissing ontbreekt, wat tot bewijsproblemen aanleiding kan geven, en de stilzwijgende beslissing in beginsel niet op dezelfde wijze zal worden meegedeeld of bekendgemaakt als uitdrukkelijk genomen beslissingen, met alle gevolgen van dien voor de kenbaarheid en de aanvechtbaarheid van dergelijke stilzwijgende beslissingen. Meer bepaald houdt het procedé van de stilzwijgende beslissing hierdoor ook grotere risico's in voor een schending van de belangen van derden die op een impliciete, doch daarom niet minder verstreckende wijze, in het gedrang kunnen komen. In de tweede plaats kan het procedé van de stilzwijgende beslissing in strijd komen met het algemeen belang, in zoverre een dergelijk procedé tot gevolg kan hebben dat impliciet beslissingen worden genomen zonder dat daarmee een zorgvuldige voorbereiding en afweging

¹ Vgl. adv. RvS 61.413/3 van 31 mei 2017 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 20 juni 2017, opmerking 5.2.1.

² Artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen', gelezen in samenhang met artikel 7 van de wet van 31 december 1983 'tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap'.

van alle betrokken belangen gepaard gaat. Ten slotte zijn die beslissingen uit zichzelf niet formeel gemotiveerd, wat de wettigheidscontrole erop kan bemoeilijken.

In dit geval kan de ontworpen bepaling zo worden begrepen dat ook een stilzwijgende beslissing ter kennis wordt gebracht aan de gebruiker. Een schending van belangen van derden lijkt bovendien niet aan de orde. Gelet op de voorbereiding van de aanbeveling of het advies door de ergotherapeut of het multidisciplinair team lijkt ook het risico van een onzorgvuldige voorbereiding en een onvoldoende belangenafweging te zijn voorkomen. Toch kunnen de ontworpen regelingen enkel worden gebillijkt indien duidelijkheidshalve wordt bepaald dat in het geval van een dergelijke beslissing door het aflopen van een termijn, de betrokken aanbevelingen of adviezen afdoende zijn gemotiveerd of alsnog worden gemotiveerd. Dat kan door een aanvulling in die zin van de ontworpen artikelen 14, § 3, vijfde lid, en 25, vierde lid.³

5. Er zijn twee artikelen 6 in het ontwerp, dat dus correct moet worden vernummerd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

6. Gelet op hetgeen is uiteengezet in opmerking 3 moet in de aanhef nog worden verwezen naar artikel 7 van de wet van 31 december 1983 ‘tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap’ en moet in het huidige tweede lid “Absatz 3” in plaats van “Absatz 2” worden geschreven.

7. In het huidige vijfde tot achtste lid van de aanhef moeten de data worden vermeld waarop de betrokken vormvereisten zijn vervuld.

Artikel 11

8. Van de wijziging die bij artikel 11 van het ontwerp wordt aangebracht zou gebruik moeten worden gemaakt om ook in artikel 24, § 1, van het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 20 juni 2017 net zoals in het ontworpen artikel 14, § 1, de woorden “den Hausbesuch”, dat verwarring zaait omdat een gesprek zowel thuis kan plaatsvinden als op de Dienst, te vervangen door “das Gespräch” of eventueel “das in Artikel 23 erwähnte Gespräch”.

Die opmerking geldt *mutatis mutandis* ook voor artikel 32, § 1, van hetzelfde besluit, dat niet door het ontwerp wordt gewijzigd.

³ Vgl. adv.RvS 61.413/3, opmerkingen 7.1 tot 7.3, waarin de huidige, tot op zekere hoogte vergelijkbare regeling eveneens voorwaardelijk werd gebillijkt.

Artikel 29

9. Artikel 29 van het ontwerp moet worden aangeduid als “Art. 29” en niet voluit.

Artikel 31

10. Luidens artikel 31 treedt het te nemen besluit in werking op de dag waarop het wordt aangenomen.

Een dergelijke regeling strookt niet met de vereisten inzake rechtszekerheid en transparantie van de regelgeving. Zolang het te nemen besluit niet is bekendgemaakt, weten de rechtzoekenden niet wanneer het door de Regering van de Duitstalige Gemeenschap werd goedgekeurd en kunnen zij evenmin weten dat het in werking is getreden. Bovendien zal het besluit noodzakelijkerwijze bekendgemaakt worden na de goedkeuring ervan, zodat daardoor ook feitelijk terugwerkende kracht zou worden verleend aan het te nemen besluit.

Opdat het ontworpen besluit zou voldoen aan de eisen inzake rechtszekerheid, is het nodig om de gebruikelijke termijn van inwerkingtreding van besluiten te hanteren (zijnde tien dagen na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad) en bijgevolg de ontworpen bepaling weg te laten of, zo daarvoor een verantwoording bestaat, te bepalen dat het besluit in werking treedt op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Jeroen VAN NIEUWENHOVE